

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)*

Atbildētāja: *Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI⁽¹⁾ par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām 1. panta a) punkts, 9. panta 3. punkts, 20. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildei nodotam lēmumam, ar ko juridiskai personai uzlikts naudas sods, ir jābūt izpildītam izpildes valstī, lai gan valsts tiesību normās, ar ko ieviestas šī pamatlēmuma normas, nav paredzēta iespēja izpildīt lēmumu, ar kuru šāds sods uzlikts juridiskajai personai?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai jēdziens "juridiskā persona", kas izmantots Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punktā un 9. panta 3. punktā, ir jāinterpretē saskaņā ar:
 - a) izdevējas valsts tiesību noteikumiem (1. panta c) punkts);
 - b) izpildes valsts tiesību noteikumiem (1. panta d) punkts);
 - c) kā autonomas Eiropas Savienības tiesību jēdziens,un vai līdz ar to tas ir piemērojams arī juridiskās personas filiālei, lai gan juridiskās personas filiālei nav juridiskās personas statusa izpildes valstī?

⁽¹⁾ OV L 76, 16.–30. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. martā iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-189/18)

(2018/C 221/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Glencore Agriculture Hungary Kft.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai PVN direktīvas⁽¹⁾ normas, kā arī saistībā ar tām pamatprincips par tiesībām uz aizstāvību un Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums un ar to pamatota valsts prakse, saskaņā ar kuru konstatējumi, ko nodokļu iestāde, veicot juridisku attiecību (līgums, darījums) dalībnieku revīziju saistībā ar nodokļu saistībām, ir izdarījusi attiecībā uz vienu no minēto juridisko attiecību dalībniekiem (rēķinu izdevējs pamatlietā) veiktas procedūras beigās un kas ir saistīti ar juridisko attiecību pārkvalificēšanu, nodokļu iestādei ir jāņem vērā pēc savas ierosmes, veicot cita juridisko attiecību dalībnieka revīziju (rēķinu saņēmējs pamatlietā), ņemot vērā, ka citam juridisko attiecību dalībniekam sākotnējā revīzijas procedūrā nav nekādu tiesību, it īpaši to, kuras ir saistītas ar procesa dalībnieka statusu?

- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi, vai PVN direktīvas normām, kā arī saistībā ar tām pamatprincipam par tiesību uz aizstāvību ievērošanu un Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā tāda valsts prakse, saskaņā ar kuru tiek pieļauta pirmajā jautājumā aprakstītā procedūra tādā veidā, ka otram juridisko attiecību dalībniekam (rēķinu saņēmējam) sākotnējā revīzijas procedūrā nav ar lietas dalībnieka statusu saistītu tiesību un tādējādi viņš nevar arī izmantot tiesības celt prasību revīzijas procedūras ietvaros, kurā izdarītie konstatējumi nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā otra dalībnieka nodokļu saistību revīzijas procedūrā un var tikt izmantoti pret šo dalībnieku, ņemot vērā, ka nodokļu iestāde nesniedz otram dalībniekam pirmā juridisko attiecību dalībnieka (rēķinu izsniedzēja) revīzijas lietas materiālus, it īpaši konstatējumus pamatojošus dokumentus, protokolus un administratīvos lēmumus, bet tam tos paziņo tikai daļēji kopsavilkuma veidā, tādējādi nodokļu iestāde tikai netieši informē otru dalībnieku par lietas materiāliem, tos izvēloties pēc saviem kritērijiem, kurus otrs dalībnieks nevar kontrolēt?
- 3) Vai PVN direktīvas normas, kā arī saistībā ar tām pamatprincipam par tiesību uz aizstāvību ievērošanu un Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts prakse, saskaņā ar kuru konstatējumi, ko nodokļu iestāde, veicot juridisku attiecību dalībnieku revīziju saistībā ar to nodokļu saistībām, ir izdarījusi attiecībā uz rēķinu izsniedzēju veiktas procedūras beigās un kas pamato secinājumu, ka minētais rēķinu izsniedzējs ir piedalījies aktīvā krāpšanā nodokļu jomā, nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā rēķinu saņēmēja revīzijā, ievērojot, ka minētajam rēķinu saņēmējam rēķinu izsniedzēja revīzijas procedūrā nav ar lietas dalībnieka statusu saistītu tiesību un tādējādi viņš nevar arī izmantot tiesības celt prasību revīzijas procedūras ietvaros, kurā izdarītie konstatējumi nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā rēķinu saņēmēja nodokļu saistību revīzijas procedūrā un var tikt izmantoti pret rēķinu saņēmēju, un ņemot vērā, ka [nodokļu iestāde] rēķinu saņēmējam nesniedz attiecīgos lietas materiālus par rēķinu izsniedzēja revīziju, it īpaši konstatējumus pamatojošus dokumentus, protokolus un administratīvos lēmumus, bet viņu par tiem informē tikai daļēji kopsavilkuma veidā, tādējādi nodokļu iestāde tikai netieši informē rēķinu saņēmēju par lietas materiāliem, tos izvēloties pēc saviem kritērijiem, kurus rēķinu saņēmējs nevar kontrolēt?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. martā iesniedza *Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim* (Polija) – krimināllieta pret B.S.

(Lieta C-195/18)

(2018/C 221/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Pamatlietas puses

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim